

یاد دوه وری کډان کډان گډان نه و - 67 - کهریم کا که

ئو پیاووی سهگ دیتیه و و ژنی سه موونفر ش ناسیه و، جاشکوژ بوو،
جاش کوشتی.....

67

له کډانې ئو د یوې مزگفتی حاجی له قله ق، همه شت چته سر
دارتلا، له سهری سر قیت قیت راووستاوه، خی به هیچ نه گرتووه،
نازانم چن بهرنا بته و! خه ک دهوری دارتلیان داوه و للی
ده پا نه و:

همه، همه خمان، وهره خوار، ره شه با دتبات، وهره خوار، با
برووسکه لیت نهدات، زر نژیکی له هور، پیاوی چاک به، بهو
سهرمایه کهس تینی گډان دانی نیه.
همه شت دهل:

به سهری حاجی له قله ق نایه مه خوار، بزارم، له قه یسهری، له
شخی چلی، له ختان بزارم..
گویم لیه ده ن:

چاوه للی ها تنه وې حاجی له قله ق، بته و و ده ست به با یه و بگر و
بف.

له هیکه و بووه چه یه و ه ه، همه شته و نیشته و سهر زهوی و
نه فلی.

خونه کهم گډایه و، نازانم له زاری کوه گه یشته زاری مه ستانی ژنی
همه د مه ستان، ئو ژنه خونزان بوو، خونی گه کی لکده دایه و،
ب خونه کی من گوتبووی:

همه شت دوو سا یتریش ده ژی.

ئو مه ستانه خونزانه، له خونی هه موو کهسی دهرانی، به ام
سهره دهری له خونی همه د مه ستانی مړدی دهرنه ده کرد، ده یگ:
خونی همه د له خونی بنیاده مان ناچ، توخوا ئوه خونه! له
که ندووی ئارد عاره ق بخ یته و و ئیمامی عه لیش به دهستی خلی لیم
ل بگوش و به زارته و کات! همه د خونی ئوها ده بین.

زه و، خزی زه ورم وا نه دیتبا، زه وری حفته ی پشی له زه وری
پاشی ناچ، ب وا شواوه؟ له چاوی منه و دار و دیواری ره نگیان
پوه نه ماوه، زه نگه کهشی ده نگی جارانی نیه، وه بلی نووساوه، له

ده نگی بهردهسته که دهچ، جگه له ئهو و يهك دووه کیدی چ مام ستایهك
 تینی قسهی تدا نیه، ئهلیاسه فهندی دهیی مووی گونی رادهكشن،
 تووه تووه، پتی لدهی دهتهق، تایهره فهندی که له ته ماتهی تاو
 نه دی دهچوو، رهش رهش ههگه اووه و له باینجان دهچ، جهوده ته فهندی
 پشتر له دارتیل قیتتر رادهوهستا، هه نکه کهم لار بتهوه، شکرک
 فهندی قاپی شلمی به دهستهوه نیه، دهستهکانی خستوونه ته به کی
 پانتیهوه و چاوی له ساپیته بیوه و لایناکاتهوه، مام ستا حه مه
 صالح نه سهلام له کهس دهکات نه وهردهگرتهوه، تایهره فهندی
 وهرزش، پکه نینی بیرچ تهوه، مومچ، چاوی تبیی وهرتدهگه ت، ک
 پدهکه ن، جگه له حه سه نه فهندی و صالحه کهیدی و ئهو مام ستایهی له
 سه ر تی نه با، راستهی رانه دهوه شانده.

زوه ر کوا زوه ری پشانه، زوه ر وا نه بوو، زوه ری پشان چوو، نه
 سروودی لده بیستی، نه سه وه و موه و دایه دایه ی شیرینم، زوه ر
 زوه ر نیه، پیل ته نگه وهك بی و کها تبیهوه و جمان نه بتهوه،
 تاره، وهك ئه وهی هه وری رهشی هه ناب و دایکرد بته ره ژنه باران و
 کاره باش کوژا بتهوه، پلی له دیدی منه وه ته نگو تاره، کتومت له
 گگی ناو گرانیه کهی خورشید دهچ، مام ستای راستهی در ژ له دهست
 که له سه ر تی نه ب، نایوه شنه، ده:

ک گرانیهك ده؟

کهس دهست بهر زناکاتهوه، کهس شت نا، مام ستا چاو ده گهر،
 خورشید هه دهست نه و پیده که گرانیه کهی خیی بتهوه،
 گرانیه کهی وی (هه ولر پشتی چیا به) بوو، هه ر ئه وهی ده زانی، له
 جیا تی ئه ی ره قیب و ئه ی شه هیدانی ش هه ولر پشتی چیا به و ناوه راستی
 قه یه ی ده گ تهوه، هه ستا، گتیه مام ستا:

گرانیه یکیدی ده م، گتی:

فات مه گری مه گری

و کک! بچینه قه بری

قه بر ته نگو تاره

پ له مشک و ماره

مشک و مار حه زیاه

خی له کون نایه

حه زیاه هووکه هووکه

بردیان ج ته بووکه

ج ته بووکی میری

بردیان ل یه خسیری..

گرانیه کهی ته وانه کرد بوو، مام ستای ده نگ گه وره که بهر خی
 دابوو په نجه ره، ئاوی ل دایه وه و گتی:

دانیسه زرته زهلام، عه مری خت و گرانیت نه منځ.
پل له دیدی منه وه گڼی ناو گرانیه که بوو، ته نگوتار، (ش) دهست
هه ډده بڼه:

مامستا، نه من بڼم

مامستا:

نه تووش گرانۍ ده زانۍ؟!

نه و کو ه نه له گڼه پانی راوه ستان، نه له ناو پل سترانی
نه چ یوو، له بهر خ یه وه ده یگوت، من بیستبووم، ده نگی له ده نگی من
ناخ شتر بوو، هر ک گوی له ده نگی با، نه گهر ری هه اتن هه با،
دانه ر ژهک ل ری دوور ده که و ته وه، چوه پش ته خت هرهش و د خینه که ی
که به سر گونیدا ش بڼه وه، خستیه وه ناو شه روا که یك لحم لحم، وا
قوگی خاوند ه کا ته وه، له قورگی نه بڼه وه، زه نگی دهر ل یدای، دوا یی
ده یگ:

به فخری عالم، ده مویست (پشمه رگی به هه مه تین) بڼم.

قسه یه کیدی نه و کو هم بیر که و ته وه، له ئاوده ست ده ها ته وه، د خین به
دهسته وه، ده یبه سته وه:

که ریم، ئازاد ره وفم دیت، سبه ی د ته وه مه کته ب، هه تیم با نه وه شت
پ بڼم، دنیا خراب ت کچوه، ئاگامان له خ مان نه ب، عاره ب
سوارمان ده بن..

به سوار بوونی عه ره ب ز ر ت کچووم، تام هات، قسه کانی پیری
سوار چاکانم بیر که و ته وه که له باره ی عه ره به وه ده یکردن، ل هه و ا ی
هاتنه وه ی ئازاد شنه ی به هاری بوو، ف نکی کردم هه وه، هر چه نده ز ر
باوه م پ نه کرد، گوتم ره نکه هر ل فشه وا ب ی، سبه ی ئازاد
ها ته وه، قسه ی کو ه راست دهر چوو، له ته نیشته یه دانیشتینه وه، له
د ی خ م ده مگوت:

خودایه، قسه که یتری وه راست نه گه و عاره ب سوارمان نه بن.

به هاتنه وه ی ئازاد گه شام هه وه، پل له گڼه وه گڼه ا ب گڼه ایی،
گڼه اییه کی که سک، وهک گڼه اییه که ی پش ما ی خ یان، ئازاد ما یان
نزیکه ب وه، هاتنه سر ری قوتا بخانه، له هاتن له سر دهرگا
چاوه ی ده کردم، له چوونه وه تا سر دهرگا پ که وه بووین، ما یان
له نزیکه دیواری خانه ی مام ستایان، پ شتر دوور بوو، له و سهری
به لاشاوه ی قو، هه و که له نزیکه ما ی نه و کچه ی...

ئستا به لاشاوه یه که به لاشاوه یه و گه وره یه، ل ره وه ما ی ئازاد دوا
ما ه، به لاشاوه تا بن مزگه فته که ی دهر و ش برایم، پش چه ند ر ژ
حه وشه ی مزگه فت پ بوو له پیاوی لهش ت زاوی، سر و ریش ها توو،
روومه ت ت کقوپاوی پ او د او، چه ند پ لیس کیش به دهوریا نه وه
بوون.

له سهرى ئهو سهرهوه بهلاشاهه وا به سهر بهستهكهى گڭكهندهوه، ئهو بهستهى له زستانان و بههاران فوراتڭ ئاوى ده ژانده شارهوه، ئهو كهنده وهختايهك ئاوى ببووه كه ندى خوښ، ئاخر چ كهنده هڭندهى ئهو كهنده خوښنى له نه ژاوه، خوښنى پشمهرگه، خوښنى جاش و سهرباز..

به دهستى خوارڭ بهلاشاهه گه يشتڭ ته نزيك ئاوبارهكهى حهسناغا، ئهو ئاوبارهى پڭشان له دوورهوه بهلاشاههى ئاودهدا، بير زڭر دوور بوو، له حهسارهكهوه بڭنڭى نه ده گه يشتڭ، بهوه دهزانم ئهكرهه بڭنڭ له سهردهمى بڭنڭ له حهسناغا تووڭ ده بڭ، تووڭه بوونهكه له سهر ئاو بوو، ئاوى بهرنه ده داوه، ئهكرهه سڭره له ئاوبار ده گرڭ، ده ڭڭ: دهزانم ناگاتڭ، به ڭام ههر خڭشه پڭوهى نڭم.

لهو رڭژانه حهسناغا به چاوى دادا بڭوه، به تهوسهوه:

ئهو جاره ئهگر ئاوم له سهرت بڭى، بهرده قانيم تڭدهگرى!

بهلاشاهه به ديوى رڭژه ڭتهوه ههر له جڭى خڭيهتى، دوا كڭڭان كڭڭانى ماڭى دڭوانه محهمدى گڭرينه، لهوڭوه جڭت دارتڭلان هڭنده دوور نيه، بهرده قانى ده گاتڭ، له ناو جڭ و گه نيمى بن ئهو دارتڭلان كه بهژنڭ بهژنى كردووه، پڭش چه ندى رڭژڭ تهرهه دڭزرايهوه، به چه قڭ كووژرابوو، كهس نه يناسى، پڭليس هاتن و برديان.

بهلاشاهه له كهرخى موفتیهوه له ماڭى ئڭمهوه دهستپڭدهكات، نڭوانمان بهستى بهلاشاهه و رڭيهكى پانى زستان قوڭاوى و هاوین خڭڭاوى، ئهو رڭيه له شهستمه تريهوه تهريه له گه بهستا دڭ دڭ، له راستى دارتڭلى ياد كههكڭ له بهست دوور دهكهوڭتهوه و به تهنيشت سهيد مارفدا ده گاته باداوه و لهوڭ هڭند تهسكده بڭتهوه بزر ده بڭ.

رڭى بهرين تڭيه له يادهوهى تاڭ و شيرين، لهوڭ بوو مهلاى دڭزهخڭ گڭچهڭى به حهمهه مهستان كرد، شانى راتهكاند:

حهمهه، واز له گوو خواردنهوه بڭنه، ده نا له گه هكڭ جڭت نا بڭتهوه. حهمهه پڭدهكه نڭ و ده ڭڭ:

مهلا، ناتوانم وازى له بڭنم، چوونكه بڭى نووسيوم.

مهلا له پاسهوانى دڭزهخ تووڭته تر:

چ دختڭرڭكى ته رهس بڭى نووسيوى؟

حهمهه مهستان له مهلاش تووڭته تر:

مهلا، زوو بڭڭ گووم خوارد، گووى سه و بهراز نا، هى حهمهه مهستانم خوارد، ئه تو نازانى ئهوهى بڭى نووسيوم كه بخڭمهوه خوداى سهر سهرانه، دهى تڭ به بكه و به لهپ گووى من بخڭ.

مهلا و مهستان پيس تڭكده گرڭن، منداڭه ورتكه له پان خڭده بنهوه، كچهكهى حهمهه مهستان خڭكه بهردڭكى دهستداوه تڭ، ده ڭڭته با بى:

با به له يدههه، قوونه جڭرهى مهلا بشكڭنم؟

با بى ده ڭڭ:

کچم، لیمهده، دوورکوه، بـ خـمی لـگه.

کچه به قسهی بابی ناکات، هر دیتت رایهوهشاندۀ مهلا، لهو دهمه فاتۀ کورده به سهردا دـ، ئه و ژنه زـر سهـنگینه، گهـهـك شهرمی لـدهـکات، کاتـ به کن کـمهـه زهـلامـکدا رت دهـبـت و سهـلام دهـکات، زـریان له بهری ههـدهـستنهـوه، دهـبـته مهـلا:

ئرـ به من بـ، ئهـوه کـ پفی داوی؟ بـچی لهو پیاوۀ ههـکـکـاوۀ؟
مهـلا مـزهـرهـکهـی سهـری رـکدهـخاتهـوه و دهـبـ:

جگه له خودای باری تهـعالـ کهس پفی نهـداوم و به قسهی کهس ناکهم، شهـی من له ری خودایه، بـ خودایه.
فاتۀ کورده به کاوهـخـ دهـبـ:

مهـلا ئهـگر لـ خدا شهـدهـکهـی، بـ شهـی حوکمهـت، ئهـو دهـزـ و دهـگرـ و دهـکوژـ و دهـبـ، له قاحپهـخانهـش عارهـق دهـخاتهـوه، خـ حمهـد لهو شتانه دووره، له ماـی خـی عارهـق دهـخاتهـوه، واز له حمهـدی بـنه.
مهـلا کهـم هـوردهـبـتهـوه، بـ رهـوادان به شهـهـکهـی لهـگهـ حمهـد مهـستان، ئایهـت و فرهـموودان دهـهـنـتهـوه، فاتۀ کورده دهـبـ:

مهـلا بـ له مزگهـفتهـوه ئهـو قسانهـی خدا و پـغهمبهر به گوـی حوکمهـتدا بده، ئهـو عارهـبی باش دهـزانـ، بـ، بهـرـکی ئهـو حمهـده بهـرده، دهـنا مندـهـ ورتهـکهـی بهـلاشاوۀ بهـ دوو دـخم و له چ مزگهـفتهـك جـت نهـبـتهـوه.

مهـلا نهـرمی دهـکـشـ و باریکهـی دهـداتـ و دهـخشـ، چیدی له نزیك ماـی حمهـد مهـستان نهـمدیتهـوه.

هر له سهر ئهـو رـیه، دارتـلـ دوو خوارتر له ماـی فاتۀ کورده، چهـند دارتـلـ وـهـتر له ماـی یهـکهـمین جاشی بهـلاشاوه، نزیك ئهـو جـیهـی که به سهر کهـندـکی گهـورهـدا دهـکهـویت و ههـندهـك هـهـتر کهـند کهـمـك پـچدهـکاتهـوه، دوا ریزه ماـی بهـلاشاوهی روو له سهـیداوه، بنه داره تازه ههـچوهـکانی پـش دهـرکهـیان دهـردهـکهـو، لهـو، لهـو سهر رـیه خوـنـکی زـر رژاوه، گایهـکیش بکوژیهـوه هر هـنده خوـنـهـی لـدـ، کـك حووج دهـبـ:

خوـنـهـکه زـر تازهیه، ئهـو خوـنـه له کـ رژاـبـ، ئهـگر سهـریش بـابـ، لهـوهیه هـشتا گیانی له بهردا ماـبـ.

رـژ تازه له زوورگ و بانیهـکانی کهـسـنهـزانـ، گزنگی داوهـته قهـراتـ، کـك حووج به دیار خوـنـهـوه راوهـستاوه، به دهـوری خـیدا چاو دهـگـگـ، نزیك دوور، کهس دیار نیه لهو ناوه، کـك حووج به رـچکهـی خوـنـدا دهـچـ و سهر بهـسهر کهـندـ و ئاودـهـکهـشدا دهـگرـ، چ نادینـ، درهـنگ سهـگهـکهـی ماـی سهـموونفرـشهـکه له ری حهـو حهـو و بـ و بگهـهـوه و بـن به عهـردهـوه کردن و لمووز بـ ئاسمان ههـبـین گهـهـك ئاگادار دهـکاتهـوه که پیاوـکی خوـناوی وا له ناو ئاودـهـکه کهوتوه.

ئەو پياۋەي سەگ دىتتەۋە كەيە؟ كەس دەيناس تەۋە؟ منىش گە يىشمە سەر خولنى رزاۋ بە قام كا برام نەدى، خەك دەن ۋەك لە گە مى خولن ھەك شراب ۋايە، جەنچەيە لە لەش ۋ جلكوبەرگىيەۋە نابىنيەۋە خولنى پەۋنەبە، گەك لە دەۋرى پياۋى لە خولن گەوزىو خەب تەۋە، گولم لايە دەن:

ژنى سەموونفر ش ناسيەۋە، ئەۋە جاشكوژە.

ئەو پياۋەي سەگ دىتتەۋە، ژنى سەموونفر ش ناسيەۋە، خرمى نزيكىان بوو، ئەۋ جاشكوژە لەم ژنە بوو لە سەر ھاتبەۋە، ئەۋ سەرلەيە بە سەر ھەموۋاندا روۋخا، ئەۋ پياۋە كە لە ھەندە جە بە جاشكوژ ناۋى دەھات، پەش چەند سا نازانم لە چ شە دوو سە جاش دەكوژ، يان بە مىلى ويدا دە، لەۋەشەۋە جاشكوژى بە سەردا دەبە، كەسوكارى جاش ديارە دەم كە بە دوۋيەۋەن، بەۋ سبەينە زوۋە تە دەكەنەۋە ۋ لە خولنى دەگەوزنەن، پەدە جە جاشكوژ بە نيازى كار بەۋ سەپ دەيە لە ما دەرچوۋبە، رەي مەيدانى كر كارانى بن قەراتەي گرتە، ترومبەلى پەلىس ھات ۋ تەرمى جاشكوژيان برد.

ئەۋ رەيە پر كەسپ ۋ كەندولەندە، ئەۋ كەندە تژى لە وردە بەردە، تژين لە چىرەك ۋ سەربردە، لەرە ھەندەي وردە چەۋ ۋ شوۋنپەي رەۋاران سەرھاتم لە سەرە، بگەمەۋە بنى نايە، ۋەك گەلەي موۋى دادە پنچكى ژنى كاك ھوۋج ۋايە، ئەۋ ژنە ھەر ھەندەي پنچكە گيايەك دەبوو، بە قام ئەۋ گەلە موۋانەي لە تەشيەكەي دەستىيەۋە كە شتەك لە بەژنى خەي كورتترە، دەكەۋنە گەلە، سەريان لەرە بنیان بە كەتايە، گەلەي ۋا گەۋرە لە دەستى چ ژنەك نايە، ھەندەي گومبەدى مزگەفتە دەبە، ۋەبىرمدە پيسە، ئەۋ كوۋەي لە گەۋەكە بە چەمشە ناۋى رەيشتبوو، گەلەي لە دادە پنچكە دزى، لە پەش چاۋى من لەي دزى، ئەۋ ئاگاي لەنەبوو، منىش چ قسەم نەكرد، باش بوو قسەم نەكرد، قسەم كەردبا ئەۋ گەمە خەشەم نەدەدى، ئەۋەتا دز سەرى گەلە موۋى لە دارتەلەكەي ئەۋ بەرى كەندە، داتەلى ياد گرەدا ۋ بانگرەزى كەردەۋە، رە ۋ رە، دەۋ كەند ۋ كەند غەلەربەۋە، مندا كەۋتنە دوۋى گەلە موۋ، لە ھەر جە راۋەستابا، بە شاپە دەكەۋتەۋە رە، من ۋا بزەنم جارەكم بەر كەۋت شاپەكى لەبەدەم، غارە غارە، رە ۋ رە، دەۋ كەند ۋ كەند غارە، بە دۋاي گەلەي موۋ رەمان دەبەي، ۋا گەيشتىنە جادەي شەستەتەرى، نزيك چاخانەكەي خەر يابە، گەلە موۋ زەرى ماۋە، بە قسەي كوۋەكەي فاتە كوردە بە، دەبە بگاتە بن قەراتە، دەيگە:

دەي مەۋەستەن، با غەلەرى بگەينەۋە..

لە شەستەتەرى پەيىنەۋە، نەگەيشتبوۋىنە پەش ماۋى مامە ھوۋدە ۋ دايكە مەنيچ، ھەمكە مندا بە چەقۋە لە پەشمان قىتبوۋنەۋە،

هه، دوو پمان هه بوو، چوارمان قهره کرد، ئاگام له وان نیه، من له سهر تخووب، نزیك یه کهم ریزه ما ی به لاشاوه گیرام، ئره تخووبی نوان سهداوه و به لاشاوه یه، س چوارک وهرگه انه سهرم، باشیان تهه دام، کچه کهی پلکه به ندیژ نه گه یشتبنا، ده یانکوشتم، نه شمردبام، نیوه مردوو ده بووم، گور، عه مرم گور، خدری زنده ی من، ئا لهو ساته گور ی کچی پلکه به ندیژ ب من بووه خدری زنده، چه ق ی دهره نا، ئه و کچه جو ننی کو انه ی دهدا، چه ق ی ل هه ککشان: خوشک حیزینه، ئه وه له ک ددهن، ل م راوهستن.

ههر یه کهی به لایه کدا هه ات، دیار بوو ده یانناسی و ده یانزانی چه ق ککشه و له که سیش ناترس، ئه و کچه چ کو نه بوو ل ی نه ترس، چه ق ی وای ده وه شاندا سا بیر سارووخ وای نه وه شان دووه، وا بزانه تاکه چه ق ککشی گه هک و شار بوو، له بیرمه گوتی: کو هه کهی پلکه به س، به ب چه ق له به لاشاوه دهرمه چ.

دیاره من له ککرده کهی دهستی ژنه جوانه شه له که وه خولیای چه ق له سهرم گه ا، به ام چه ق ی ناو به کی که و ی کچه کهی پلکه شایهر وهک ب ی چه ق ی خسته به کمه وه، ئ، جار له چه ق گه، له ر ی پ سهرهاتیش دوورده که ومه وه و له گه چ مش ده چینه کن دهوی د و.

به لاشاوه به و دیو، دیوی نوان گکهنه و ئاوباره کهی حه سه ناغا، رک له پشت ما ی مه لار که وه له دهوی د و نزیکده ب وه، ج ی دهوی د و پاشتر و له دهوران ک بووه گه هکی میری پداوان، به وه به عسی نه خو ننده وار و ب وانا مه دار ل یان داکوتا، ک لیژی ئه ده بیاتیشیان له و په ستا، دنیا دهوران دهورانی کرد و له دهوران کیدی بووه ج هه واری عهزیز محهمه دی خاوه ندی خه اتی لینین، ئا، دهوی د و که و تبووه ئه و، چوار دهوری دهوی د و گرد لکه یه، خه ک به لچ و ل ی دهوی د و ناوی د نن، به هاران له دووره وه که سکرده چ ته وه، ج ج ی یه ک پارچه گو له سووره یه، ج ی سهیرانه، به ام له ترسی دهوی د و گه وره کان نا ه ل ن مندا ه نده ل ی نزیکیبینه وه، دهوی د و قوو له، ه نند قوو ب بنه، ه نند ک ده ن:

دهوی د و له و دیوی زهویه وه کوناوده ره.

هشتا باوه م به خ بوونی زهوی نه ه نابوو، ب یه گومانم له کوناوده ریه که هه بوو، کات له سهر ل ی دهوی د و وه وه به رد کی زلمان فر ده دایه ناو زاری د و، هه ستمان راده گرت، دوا ی به یند ک گو مان له شلیه یه ک له ده نگ کی نازانه چان ده بوو.

دهوی د و بیر کی زار گه وره ی تا خودا حزبات قوو له، ده مگوت باشه ئه و بیره ده ب ت چان ل درا ب! به ده ست، وهک ئه و بیره ی پیری سوارچاکان که به ردی پیر زی تدا دیته وه، نا، ناب کار ی ده ست ب، کهس نه یو راوه پ بخته ناویه وه، ئه و بیره ی ه نند ک ده یانگوت:

بنی ئەگەر نەشگە یشتبێتە ئەو پەڕی گۆڕی زەوی، بێ یە کۆدوو لە نیووی تەپە اندوو.

دواتر دهمهوه دیار دهوی دبو، ههوكه ههنده له سهري نا م ته ن سهربردهی چمشی و کهره که دهگممهوه، چمشی ئەو کو هی نه دهیزانی که پووی بس، نه فن بکات، له ههردوو کونه که پوویه وه هه میسه ش بوونه وه و هه رلووشینه وه یه، ما یان که وتبووه پە گه ی به لاشاوه به لای ما یی علیه فندی ناو ته له قزی ن، دیاره دواتر ئەو گه که جوانه گچکه یه له نوان به لاشاوه و ئیسکان و موفتی قیتب وه و مندا ناویان نا گه کی علیه فندی، هه نده کیش به ئیمزاوه ناویان دنا، ئەوهش له وه هاتبوو، گوایه ئەو که سانه ی ئەو یان به رده کهوت، ده بوو واژ یه ب حوکمهت بکه ن، پاشتر م به ئیمزاوه ده که و ته وه.

ئ، ئەو کو ه نازانم له سه ر چی له که ر ک توو ه ده ب، س چوار چه قی ل ده دات، به مام هشتا دی دانا که و ت، له بیرمب ت عه باسی ما له خوار ما یی حه مه د مه ستان گوتبووی: ئەو که ره به که ر ترسی خ ی له چه ق و ه شان دن ده شک ن.

دواتر عه باسم بیربخه نه وه، باشه، چمشی له که ر به رقدا چوو، چاوم لایه وا له سه ر گرد لکه ی لوی دبو که ره برینداره که که ج چه قی وی پوه دیاره، راده ک ش، که ر له دووی ناچ، باشه ئەو کو ه چی له و که ره ده و؟

من له و دیووی دهوی دیووه و راهه ستاوم، ئەو و که ر له دیو که یدی، ته ماشاده کم جه مه دانیه که ی له ملی خ ی کرده وه، چمشی زستان و هاوین جه مه دانیی له مل ده ئالاند، توند ههردوو پی پی شه وه (ده ست) ی که ری به ست، که ر به دیوی لژی، دیوی دهوی دبو کهوت، چمشی کلکی که ری به دهسته وه، ئای، ئەوه چ ده کات! تگه یشتم چی له بن سه ره، ویستم به دهوری دهو بسوو ممه وه، له و ده مه مه لار کیش نازانم له کو وه په یدا بوو، به مام پانه گه یشت و دبو که ری قووتدا، مه لار ک ئەو کو هی له دنیا ی که سم نه دی هه نده ی وی که رد ست، پشتی ملی چلمشی ی گرت و دایه بهر شاپان، له گه هه ر شاپ به به ژنی خ ی له عه رد ب هنده ب وه و زی هی ده گه یشته ئاسمان، مه لار ک سه ری به سه ر دهوی دودا داگرتوو، منیش هه ستمراگرتوو، گو م به لوی د وه وه ناوه، که ر ز ه یه ک، مشه یه کی نایه، که ر یی که وته ناو زگی ئەو زهویه ی بیستبووم خ خ نا، مه یله و خ ه، که مه ک له و ه لکه یه ده چ که پتر داویه تیه خ کی نه ک در ژووکانی.

به نگ ب م، مه لار ک واز له چمشی نا ه ن، دوو س جار هاته سه ری به دوا ی که ره که دا بین ر، نازانم له چی په شیمان ده ب وه، چه ند جار رووی له من کرد:

به من بـ چ لهو قووندهربا به بکهـم؟
من قسم نه ده کرد، دوا جار گوتـم:
گوناحه، لـیگهـ.
مه لارـك:

گوناحه! نهو کهری کهربا به گوناحه!
مه لارـك چی لـبکات باشه، ده بینم، دـخینی چـمشـی کرده وه و له
شهر واهـه که ی دهرکـشا، ئای، به ته مای چیه، به دـخینی خـی هه ردوو
دهستی له پشته وه به ست، نافه کی شهر واهـه که شی له دوو سـ جـ لوولدا و
گرـدا و نه یهـشت قوونی بکه وـته گـگـ، پـیگوت:
نه و جا بـ ماـ، به داکه حیز و با به تهره سه که ت بـ: مه لارـك وای
لیـکردم.

چلمشـ به دهستی به ستر او وه له رـیـ له من خـشتر دهـی، گـتی:
کوـه به قوربانـت بم، دهستم بکه وه، با خـهـك نه مبینن.
گـتم:

را وه سته، با له مه لارـك بزر بین، هه یـنـ ده تکه مه وه.
فازیل رـحانه مان تووش بوو، دهستی کرده وه و به دارووچکه یهـك
دـخینمان بـی تـهـهـكـشاوه.
به ر له هاتنی پشووی هاوینه ی ساـی به دیووم، شتـ له زـوهـر
ده گـگـ مه وه، ئـی! دیسان همه شـت ها ته پـشم و کهـمـ دره نگ ده گه مه وه
زـوهـر.